

உ
தேவி துணை

அபிராமி அம்மை பதிகம்

காந்தளகம்

213, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

வகதீப வகவாடி வகவாடி

வகநாதசாக

கீழ் வகநாதசாகசாக, எஃ

வகநாதசாக

உ
தே வி துணை

அபிராமி அம்மை பதிகம்

அச்சுப் பதிவு

ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

4/25

உரிமைபதிவு]

1978

[விலை - 75

பதிப்புரை

திருக்கடலூரில் எழுந்தருளி அருள்புரிகின்ற உலக மாதாவைத் தம் உள்ளத்திருத்தி உள்ளொளியும் புற ஒளியும் பெற்ற ஞானவான் அபிராமி பட்டர். இவர் தென்மொழி, வடமொழிப் புலமையும், சங்கீத ஞானமும் நிறைந்தவர்.

உலக மாதாவாகிய அன்னை அபிராமியிடம் இறவாத அன்புபூண்டவர். இவர் உள்ளமாகிய சிங்காதனத்தில் அம்மை எழுந்தருளியிருந்து செய்யுந் திருவிளையாடல்களைக்கண்டு களிப்பவர், அபிராமியின் பூரண அருள் பெற்றவர். இவர் அபிராமி அருள்வழி காலத்துக்குக்காலம் பலதிருப்பாடல்களைச் செய்தருளினார். இவர் பாடிய பாடல்களில் அபிராமி அம்மை பதிகமும் ஒன்று. இப்பதிகத்தை தேவி உபாசகர்கள் பாராயணஞ் செய்து தேவி திருவருளைப் பெருக்குவார்கள். இதற்கு இசைவாக அபிராமி அம்மை பதிகம் என்னும் இத்தோத்திர நூலைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளோம்.

மறவன்புலோ,

5-12-78.

மு. கணபதிப்பிள்ளை

உ
தேவிதுணை

அபிராமி அம்மை பதிகம்

காப்பு

தூயதமிழ்ப் பாமாலை சூட்டுதேற்கு மும்மதன்நால்
வாயைங் கரன்ருள் வழுத்துவாம் — நேயர்நிதம்
எண்ணும் புகழ்கடவுர் எங்கள்அபி ராமவல்லி
நன்னும்பொற் பாதத்தில் நன்கு.

பதிகம்—1

சங்கையொடு தும்பையும் அணிந்தவர் விளக்குங்
கலாமதியை நிகர்வதனமுங்
கருணைபொழி விழிகளும் விண்முகில்கள் வெளிநெனக்
காட்டிய கருங்கூந்தலுஞ்
சங்கையில் லாதொளிநு மாங்கல்ய தாரணந்
தங்குமணி மிடறு மிக்க
சதுர்பெருகு துங்கபா சாங்குசம் இலங்குகர
தலமுவிர் லணியும் அரவும்
புங்கவர்க் கமுதருளு மந்தரகு சங்களும்
பொலியுநவ மணி நூபுரம்
பூண்டசெஞ் சேவடியை நாளும் புகழ்ந்துமே
போற்றியென வாழ்த்தவிடை மேல்
மங்கள மிகுந்தநின் பதியுடன் வந்தருள்செய்
வளர்திருக் கடலூரில் வாழ்
வாமி! சுபநேமி! புகழ் நாமசிவ சாமிமகிழ்
வாமி அபிராமி! உமையே!

(1)

சந்திர சடாதரி முகுந்தசோ தரி! துங்க
 சலசலோ சனமா தவி!
 சம்ப்ரம பயோதரி! சுமங்கலி! சுலட்சணி
 சாற்றருங் கருணாகரி!
 சுந்தரி! வராஜி! சாம்பவி! அமர சோதரி
 அமலை! செக சால சூத்ரி!
 அகிலாத்ம காரணி! விநோதசய நாரணி!
 அகண்டசின் மய பூரணி
 சுந்தரி! நிதந்தரி! துரந்தரி வரை ராச
 சுகுமாரி! கௌமாரி! உத்
 துங்கல் யாணி! புஷ் பாஸ்திராம் புயபாணி
 தொண்டர்கட் கருஞ்சர் வாணி!
 அந்தரி! மலர்ப்பிரம ராதிதுதி வேதவொலி
 வளர் திருக்கடலு ரில் வாழ்
 வாமி! சுப நேமி! புகழ்நாமி! சிவசாமி மகிழ்
 வாமி அபிராமி உமையே.

(2)

வாசமலர் மருவளக பாரமும் தன் கிரண
 மதிமுகமும் அயில்விழி களும்
 வள்ள நிகர் முலையுமான் நடையு நகை மொழிகளும்
 வளமுடன் கண்டு மின்னார்
 பாசபந்தத்திடை மனங்கலங் கித்தினம்
 பலவழியும் எண்ணி யெண்ணிப்
 பழிபாவம் இன்னதென் றறியாமல் மாயப்ர
 பஞ்ச வாழ் வுண்மை யென்றே
 ஆசைமே லிட்டுவீ னாகநாய் போல்திரிந்(து)
 அலைவதல் லாமல் உன்றன்
 அம்புயப் போதெனுஞ்செம்பதந் துதியாத
 அசடன் மேற் கருணை வருமோ?
 மாசிலா தோங்கிய குணாகரி பவானிசீர்
 வளர்திருக் கடலு ரில்வாழ்
 வாமி! சுப நேமி! புகழ் நாமி! சிவ சாமி மகிழ்
 வாமி! அபி ராமி! உமையே!

(3)

நன்றென்று தீதென்று நவிலுவில் விரண்டினுள்
 நவின்றதே உலகிலுள்ளோர்
 நாடுவார் ஆதலில் நானுமே அவ்விதம்
 நாடினேன் நாடி னாலும்
 இன்றென்று சொல்லாமல் நினது திரு வுள்ள(மது)
 திரங்கி யருள் செய்கு வாயேல்
 ஏழையேன் உய்குவேன் மெய்யான மொழியிஃதுன்
 இதயமறி யாத துண்டோ?
 குன்றமெல் லாம் உறைந்(து) தென்றும்மன் பர்க்கருள்
 குமாரதே வனைய னித்த
 குமரி! மர கதவருணி! னிமலி! பை ரவி கருணை
 குலவுகிரி ராச புத்ரி!
 மன்றல் மிகு நந்தன் வனங்கள் சிறை அளிமுரவ
 வளர்திருக் கடவு ரில்வாழ்
 வாமி! சுப நேமி! புகழ் நாமி! சிவ சாமி மகிழ்
 வாமி! அபி ராமி! உமையே!

(4)

ஒருநாள் இரண்டுநாள் அல்லநான் உலகத்து
 உதித்தஇந் நாள்வ ரைக்கும்
 ஒழியாத கவலையால் தீராத இன்னல் கொண்(டு)
 உள்ளந் தளர்ந்து மிகவும்
 அருநாண் இயற்றிட்ட விற்போல் இருக்குமில்
 வடிமைபாற் கருணை கூர்ந்து
 அஞ்சேலெ னச்சொல்லி ஆதரிப் பவர்கள்உனை
 யன்றியிலை உண்மையாக
 இருநாழி கைப்போதும் வேண்டாது நிமிடத்தில்
 இவ்வகில புவனத் தையும்
 இயற்றியரு ணந்திறங் கொண்டநீ ஏழையேன்
 இன்னஸ்தீர்த் தருளல் அரிதோ?
 வருநாவ லூரர்முத லோர்பரவும் இனியபுகழ்
 வளர்திருக் கடவு ரில்வாழ்
 வாமி! சுப நேமி! புகழ்நாமி! சிவ சாமி மகிழ்
 வாமி! அபி ராமி! உமையே!

(5)

எண்ணிக்கை இல்லாத துன்பங்கள் மேன்மேல்
 ஏறிட் டொறுக்க அந்தோ!
 எவ்விதம் உளஞ்சகித் துய்குவேன் இப்பொழுது
 எடுத்திட்ட சன்மம் இதனில்
 நண்ணியென் னளவுசுக மானதொரு நாளினும்
 நான்அனு பவித்த தில்லை
 நாடெலாம் அறியுமிது கேட்பதேன்? நின்னுளமும்
 நன்றாய் அறிந்தி ருக்கும்,
 புண்ணியம் பூர்வசன னத்தினிற் செய்யாத
 புலைய னொலும் நினது
 பூரண கடாட்சவீட் சண்ணியஞ் செய்தெனது
 புன்மையை அகற்றி யருள்வாய்
 மண்ணவர்கள் விண்ணவர்கள் நித்தமும் பரவுமிநச
 வளர்திருக் கடவு ரில்வாழ்
 வரமி! சுப நேமி! புகழ் நரமி! சிவசாமி மகிழ்
 வரமி! அபி ராமி! உமையே! (6)

தெரிந்தோ அலாதுதெரி யாமலோ இவ்வடிமை
 செய்திட்ட பிழையி ருந்தால்
 சினங்கொண்ட தோர்கணக் காகவை யாதுநின்
 திருவுளம் இரங்கி மிகவும்
 பரிந்துவந் தினியேனும் பாழ்வினையில் ஆழ்ந்(து) இனந்
 படாதுநல் வரம்அ ளித்துப்
 பாதுகாந் தருள்செய்ய வேண்டும்அண் டாண்டவுயிர்
 பரிவுடன் அளித்த முதல்வி!
 புரந்தரன் போதன்மா தவனாதி யோர்கள்துதி
 புரியும்பா தாம்பு யமலர்ப்
 புங்கவி! புராந்தரி! புரந்தகி! புராதனி!
 புராணி! இரி புவனே ஸ்னரி!
 மருந்தினும் நயந்தசொற் பைங்கிளிவ ராகி! எழில்
 வளர்திருக் கடவு ரில்வாழ்
 வரமி! சுபநேமி! புகழ் நரமி! சிவ சாமி மகிழ்
 வரமி! அபி ராமி! உமையே! (7)

வஞ்சகக் கொடியோர்கள் நட்புவேண் டாமலும்
 மருந்தினுக் காவேண் டினும்
 மறந்துமோர் பொய்ம்மொழி சொலாமலுந் தீமையாம்
 வழியினிற் செல்லா மலும்
 விஞ்சநெஞ் சதனிற் பொருமைதரி யாமலும்
 வீண்வம்பு புரியா மலும்
 மிக்கபெரி யோர்கள்சொலும் வார்த்தைதன் ளாமலும்
 வெகுளியவை கொள்ளா மலும்
 தஞ்சமென தின(து) உபய கஞ்சந்து தித்திடத்
 தமிழோனுக் கருள்பு ரிந்து
 சர்வகா லமுமெனைக் காத்தருள் வேண்டினேன்
 சலக்கயல்கள் விழியை அனைய
 வஞ்சியர்செவ் வாய்ந்திரு வாவினாம் பன்மலரும்
 வளர்திருக் கடலூ ரில் வாழ்
 வாமி சுப நேமி! புகழ் நாமி! சிவ சாமி மகிழ்
 வாமி! அபி ராமி! உமையே!

(8)

எனதின்னல் இன்னபடி யென்றுவே ரொருவர்க்(கு)
 இசைத்திடவும் அவர்கள் கேட்(டு) இவ்
 வின்னல்தீர்த் துன்னத்(து) இரங்கினன் மைகள் செயவும்
 எள்ளளவு மடியாதுநின்
 உனதமரு வுங்கடைக் கண்ணருள் சிறிதுசெயின்
 உதவாத நுண்மணல் களும்
 ஓங்குமாற் றுயர்சொர்ண மலையாகும் அதுவன்றி
 உயரகில புவனங் களைக்
 கனமுடன் அளித்துமப் பத்திரண் டறங்களும்
 கவின்பெறச் செய்யு நின்னைக்
 கருதுநல் லடியவர்க் கெளிவந்து சடுதியிற்
 காத்துரட் சித்த தோர்ந்து
 வனசதிகர் நின்பாதம் நம்பினேன்; வந்தருள் செய்
 வளர்திருக் கடலூரில் வாழ்
 வாமி! சுப நேமி புகழ்நாமி சிவ சாமி மகிழ்
 வாமி! அபி ராமி! உமையே!

(9)

கருநீல வடிவமார் மாடேறி உத்தண்ட
 கனதண்ட வெம்பா சமுங்
 கைக்கொண்டு சண்டமா காலன்முன் எதிர்க்கமர்க்
 கண்டன் வெகுண்டு நேசக்க
 இருநீல கண்டனெனும் நிற்பதியை உள்ளத்தில்
 இன்புகொண் டருச்சனைசெய
 ஈசனவ் விலிங்கம் பிளப்பநின் னோடுதோன்றி
 யமனைச்சு லத்தி லூன்றிப்
 பெருநீல மலையென நிலத்தில் அன் னவன்விழப்
 பிறங்குதா ளால்உ தைத்துப்
 பேசுமனி மைந்தனுக் கருள்செய்த துனதரிய
 பேரருளின் வண்ண மலமோ?
 வருநீல மடமாதர் விழியென்ன மலர்வாவி
 வளர்கிருக் கடவு ரில்வாழ்
 வாமி! சுபநேமி! புகழ் நாமி! சிவ சாமி மகிழ்
 வாமி! அபி ராமி! உமையே! (10)

சகலசெல் வங்கனும் தரும் இமய கிரிராச
 தனையமா தேவி நின்னைச்
 சத்யமாய் நித்யமுள் ளததில்லு திக்குமுத்
 தமருச்(கு) இரங்கி மிகவும்
 அகிலமதில் நோயின்மை கல்விதன தானியம்
 அழகுபுகழ் பெருமை இளமை
 அறிவுசந் தானம்வலி துணிவுவாழ் நான்வெற்றி
 ஆகுநல் லாழ்நு கர்ச்சி
 தொகை தரும் பதினாறுபேறும் தந் தருளிநீ
 சுகானந்த வாழ் வளிப் பாய்,
 சுகிர்தருண சாலி! பரி பாலி! அநு கூலி! திரி
 குலி! மங் களவி சாலி!
 மகவு நான்! நீதாய் அளிக்கொணு தோ? மகிமை
 வளர்திருக் கடவு ரில்வாழ்
 வாமி! சுபநேமி! புகழ் நாமி! சிவ சாமி மகிழ்
 வாமி! அபி ராமி! உமையே! (11)

உ
தேவிதுணை

அபிராமி அம்மை பதிகம்

பதிகம் — 2

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடுவா ராத தட்பும்
கன்றாத வழமையுங் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணியு லாத உடலும்
சலியாத மனமும்அன் பகலாத மனைவியும்
தவறான சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள்வா ளாத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில் லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும்உத விப்பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்;
அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே!
ஆதிகட ளூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமி யே!

(1)

காரளக பந்தியும் பந்தியின் அலங்கலும்
 கரியபுரு வச்சி லைகளும்
 கர்ணகுண் டலமுமதி முகமண் டலம்நுதற்
 கத்தூரிப் பொட்டு மிட்டுக்
 கூரணிந் திடுவிழியும் அமுதமொழி யுஞ்சிறிய
 கொல்வையின் கனிய தரமும்
 குமிழ்நைய நாகியும் குந்தநிகர் தந்தமும்
 கோடுசோ டான களமும்
 வாரணிந் திறுமாந்த வனமுலையும் மேகலையும்
 மணிநூ புரப்பா தமும்
 வந்தெனது முன்னின்று மந்தகா சமுமாக
 வல்வினையை மாற்று வாயே
 ஆரமணி வானிலுறை தாரகைகள் போலநிறை
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமி யே!

(2)

மகரவார் கழல்மேல் அடர்ந்து குமிழ் மீதினில்
 மறைந்து வானைக் துறத்து
 மைக்கயலை வேண்டினின் செங்கமல விழியருள்
 வரம் பெற்ற பேர்க ளன்றோ?
 செகமுமுதும் ஒன்றைத் தனிக்குடை கவித்துமேற்
 கிங்கா தனத்தி லுற்றுச்
 செங்கோலும் மனுநீதி முறைமையும் பெற்றமித
 திகிரியுல காண்டு பின்பு
 புதர்முகக்(து) ஐரா வதப்பாக ராகிநிறை
 புத்தேளிர் வந்து போற்றிப்
 போகதே வேந்திரன் எனப்புகழ விண்ணில்
 புலோமிசை யொடுஞ்சு கிப்பர்;
 அகரமுத லாகிவளர் ஆனந்த ரூபியே!
 ஆதிகட லூரின் லாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமி யே!

(3)

மறிகடல்கள் ஏழையுந் திகிரிஇரு நான்கையும்
 மாதிரக் கரியெட்ட டையும்
 மாநாகம் ஆனதையும் மாமேரு என்பதையும்
 மாகூர்மம் ஆனதையு மோர்
 பொறியரவு தாங்கிவரு புவனம் ரேழையும்
 புத்தேழிர் கூட்டத் தையும்
 பூமகளை யுந்திகிரி மாயவனை யும் அரையிற்
 புலியாடை உடையா னையும்
 முறைமுறைக ளாயின்ற முதியவர்க ளாய்ப்பழைமை
 முறைகன்தெரி யாத நின்னை
 மூவுலகி லுள்ளவர்கள் வாஸையென்(று) அறியாமல்
 மொழிகின்ற தேது சொல்வாய்
 அறிவு நிறை விழிமியர்தம் ஆனந்த வாரியே*
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி! அபிராமி யே!

(4)

வாடாமல் உயிரெனும் பயிர்தழைத் தோங்கிவர
 அருள்மறை பொழிந்தும் இன்ப
 வாரிதியி லேதின்ன தன்பெனுஞ் சிறகால்
 வருந்தா மலேய ணைத்துக்
 கோடாமல் வளர்சிற் றெறும்புமுதல் சூஞ்சரக்
 கூட்டமுத லான சீவ
 கோடிகள் தமக்குப் புசிக்கும் புசிப்பினைக்
 குறைபாம லேகொ டுத்து
 நீடாவி யுலகங்கள் யாவையும் நேயமாய்
 நின்னுதர பந்தி பூக்கும்
 நின்மலி! அகிலங் களுக்(கு) அன்னை என்றோதும்;
 நீலியென்(று) ஒதுவாரோ?
 ஆடாத நான்மறையின் வேள்வியால் ஒங்குபுகழ்
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமி யே!

(5)

பல்குஞ் சரந்தொட் டெறும்புகடை யானதொரு
 பல்லுயிர்க் குங்கல் லிடைப்
 பட்டதே ரைக்கும்அன் றுற்பவித் திடுகருப்
 பையுறு சேவ னுக்கும்
 மல்குஞ் சராசரப் பொருளுக்கும் இமையாத
 வானவர் குழாத்தி னுக்கும்
 மற்றுமொரு மூவர்க்கு மியாவர்க்கும் அவரவர்
 மனச்சலிப் பில்லா மலே
 நல்தந் தொழிற்பெருமை உண்டா யிருந்துமிது
 நவநிதி உனக்கி ருந்தும்
 நானொருவன் வறுமையிற் சிறியனா னால்அந்
 நகைப்புனக் கேஅல் லவோ?
 அல்கலந் தும்பர்நா டளவெடுக் குஞ்சோலை
 ஆதிகட ளூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமி யே!

(6)

நீடுல கங்கனாக்(கு) ஆதர வாய்நின்று
 நித்தமாய் முத்தி வடிவாய்
 நியமமுடன் முப்பத் திரண்டறம் வளர்க்கின்ற
 நீமனை வியாய்இ ருந்தும்
 வீடு வீடுக டோறும் ஒடிப் புகுத்துகால்
 வேசற்(று) இலக்கை யும்போய்
 வெண்ணுகில் அரைக்கணிய விதியற்று நிர்வாண
 வேடமுங்கொண்டு கைக்கோர்
 ஓடேந்தி நாடெங்கும் உள்ளந் தளர்ந்துநின்(று)
 உன்மத்த னாகி அம்மா!
 உன்கணவன் என்கெங்கும் ஐயம்புகுந் தேங்கி
 உழல்கின்ற தேது சொல்வாய்;
 ஆடுகொடி மாடமிசை மாதர்வினை யாடிவரும்
 ஆதிகட ளூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமி யே!

(7)

ஞானந்தழைத்துன் சொகுபத்தை அறிகின்ற
 நல்லோர் இடத்தி னிற்போய்
 நடுவினி லிருந்துவந் தடிமையும் பூண்டவர்
 நவிற்புட்ப தேச முட்கொண்
 டினந்த னைத்தள்ளி எனதுநா னெனுமானம்
 இல்லாம லேது ரத்தி
 இந்திரிய வாயில்களை இறுகப்பு தைத்துநெஞ்(சு)
 இருளற விளக்கேற் றியே
 ஆனந்த மானவிழி அன்னமே! உன்னைஎன்
 அகத்தா மரைப்போ திலே
 வைத்துவே றேகவலை யற்றுமே லுற்றபர
 வசமாகி அழியாத தோர்
 ஆனந்த வாரிதியில் ஆழ்கின்ற தென்றுகாண்
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி அபிராமி யே!

(8)

சலதியுல கத்திற் சராசரங் களையீன்ற
 தாயா கினாலெ னக்குத்
 தாயல்ல வோ? யான்உன் மைந்த னன்றோ? எனது
 சஞ்சலம் தீர்த்து நின்றன்
 முலைசுரந் தொழுகுபா லாட்டிஎன் முகத்தைஉன்
 முந்தானை யால்து டைத்து
 மொழிகின்ற மழலைக் குகந்துகொண் டிளநிலா
 முறுவல்தின் புற்றரு கியான்
 குலவிவினை யாடல்கொண் டருண்மழை பொழிந்து அங்கை
 கொட்டி வாடுவென்(று) அழைத்துக்
 குஞ்சரமு கன்கந்த னுக்குஇனையன் என்றெனைக்
 கூறினான் ஈனம் உண்டோ?
 அலைகடலி லேதோன்று மாறாத அமுதமே
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமி யே!

(9)

கைப்போது கொண்டுன் பதப்போது தன்னில்
 கணப்போதும் அர்ச்சிக் கிலேன்;
 கண்போதி னாலுன் முகப்போது தன்னையான்
 கண்டுதரி சனைபுரி கிலேன்;
 முப்போதில் ஒருபோதும் என்மனப் போதிலே
 முன்னின் ஆல யத்தின்
 முன்போது வார்தமது பின்போத நினைகிலேன்
 மோசமே போய்உ முன்றேன்
 மைப் போத கத்திற்கு நிகரெனப் போதொரு
 மைக்கடா மீதேறியே
 மாகோர காலன் வரும்போது தமிழேன்
 மனங்கலங் கித்தி யங்கும்
 அப்போது வந்துன் அருட்போது தந்தருள்
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமி யே!

(10)

மிகையுந் துரத்தவெம் பிணியுந் துரத்த
 வெகுளி யானதுந் துரத்த
 மிடியுந் துரத்தநரை திரையும் துரத்தமிகு
 வேதனை களுந்து ரத்த
 பகையுந் துரத்தவஞ் சனையுந் துரத்த
 பசியென் பதுந்து ரத்த
 பாவந் துரத்தபதி மோகந் துரத்த
 பலகா ரியமுந் துரத்த
 நகையுந் துரத்தஊழ் வினையுந் துரத்த
 நாளுந் துரத்த வெகுவாய்
 நாவரண் டோடிகால் தளர்ந்திடும் என்னை
 நமனுந் துரத்து வானோ?
 அகிலஉல கங்கட்கும் ஆதார தெய்வமே!
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமி யே!

(11)

சைவசமய நூல்கள்

விநாயகர்

பிள்ளையார் கதை	2-00
பிள்ளையார் புராணம் உரையுடன்	2-50
விநாயகர் தோத்திரமாலை	2-50

சிவபெருமான்

சிவராத்திரி புராணம் உரையுடன்	15-00
சிவராத்திரி மகிமை	2-00
திருவஞ்செழுத்து	1-00
சிவஞான போதம்	1-25
பன்னிருதிருமுறைத் தோத்திரத்திரட்டு	5-00
கோளறு திருப்பதிகம்	-40
சிவநெறித் தோத்திரத் திரட்டு	2-50
சிவபுராணம்	-50
திருக்கேதீச்சரமணவாளர்மாலை	-60
திருமுறைகளும் தோத்திரப்பாடலும்	2-00
தோத்திரமாலை	-75
நடராசப்பத்து (சிவநாமாவழியுடன்)	-40

உமாதேவி

அபிராமியந்தாதி	1-75
அபிராமி அம்மை பதிகம்	-75
அபிராமி மகிமை	2-50
தேவி தோத்திரத் திரட்டு	1-00
நவராத்திரிப் பாமாலை	1-00
மாரியம்மன் தாலாட்டு	1-25
சகலகலாவல்லிமாலை	-50

சுப்பிரமணியர்

கந்தரலங்காரம்	-50
கந்தரநுபூதி	-50
கந்தசஷ்டி கவசம்	-75
திருமுருகாற்றுப்படை	-40
எட்டிக்குடி யேசல்	-40
கதிர்காமமுருகன் கீர்த்தனங்கள்	-75
கதிர்காம வேலவர்	1-50
திருப்புகழ்	5-00
சண்முக கவசம்	-40
திச்சுசெந்தூரகவல்	-75